

**De manier waarop
kennis wordt gemonitord
en beoordeeld bij
programmatisch toetsen
verschilt per opleiding
en vormt een belangrijke
ontwerpkeuze.**

De rol van kennis bij programmatisch toetsen

Binnen het Hoger Onderwijs

■ Mieke van Eenbergen

M. van Eenbergen BSc is ergotherapeut en docent Ergotherapie bij de Hogeschool van Rotterdam. E-mail: m.p.van.eenbergen@hr.nl

■ Cheryl van Ierland

C. van Ierland BSc is mondhygiënist en docent Mondzorgkunde bij de Hogeschool van Arnhem en Nijmegen. E-mail: cheryl.vanierland@han.nl

Steeds meer opleidingen laten zich inspireren door het concept programmatisch toetsen, waarbij een veelheid aan informatie leidt tot een beslissing. Het doel van dit concept is om toetsinformatie te gebruiken om zowel de betrouwbaarheid van beslissingen over studenten te optimaliseren, als om het leerproces van studenten te stimuleren (Van der Vleuten et al., 2012). Dit toetsconcept biedt een continu inzicht in de voortgang van studenten. Hierbij worden informatierijke beoordelingen gebruikt om een zorgvuldige beslissing te nemen over (het leren van) studenten. Echter, het beoordelen van kennis bij programmatisch toetsen is voor veel opleidingen een punt van zorg. Op welke manieren kan kennis een rol en plaats krijgen binnen het concept van programmatisch toetsen? Hoe kan het beoordelen van kennis beter geïntegreerd worden in het onderwijs, of zou het beoordelen van kennis losgetrokken moeten worden van het concept van programmatisch toetsen? Dit artikel biedt waardevolle inzichten en aanbevelingen ter verbetering van de rol van kennis bij programmatisch toetsen.

De opleidingen Ergotherapie aan de Hogeschool Rotterdam (HR-ergo) en Mondzorgkunde aan de Hogeschool van Arnhem en Nijmegen (HAN-mzk) werken al enkele jaren met het concept programmatisch toetsen en ervaren hierbij uitdagingen rondom het toetsen van kennis. Dit artikel heeft als doel inzicht te bieden in hoe kennis gedefinieerd kan worden, om een beeld te schetsen over welke rol kennis heeft binnen het concept van programmatisch toetsen bij diverse opleidingen en hoe kennis kan worden

geïntegreerd in de aanpak van programmatisch toetsen.

Kennis in het onderwijs

Kennisontwikkeling is een dynamisch proces waarin leren en handelen onlosmakelijk verbonden zijn (Billett, 2014; Guile, 2014). Het gaat niet alleen om het toepassen van kennis in de praktijk, maar om het onderbouwen van eigen handelen en het herkennen van ingebedde kennis in beroepssituaties (Bijlsma et al., 2016).

Leren wordt daarbij gezien als een proces van (re)contextualiseren, waarin zowel individuele als collectieve kennisconstructie een rol spelen (Van Oers, 1998; Chan, 2015). Door deelname aan sociale praktijken en het ontwikkelen van embodied knowledge – waarbij denken en handelen samengaan – ontstaat diepgaande beroepskennis die essentieel is voor persoonlijke en professionele groei. Een manier om dit in het onderwijs in te bedden, is door taxonomieën te gebruiken. Binnen de taxonomieën van Bloom, Miller en Romiszowski vormt kennis de basis van de ontwikkeling van de student. Wel verschillen deze modellen in de wijze

waarop de context en de toepassing van kennis worden benaderd.

Kennis bij programmatisch toetsen

Programmatisch toetsen is een onderwijsconcept waarbij de nadruk ligt op het stimuleren van het leerproces van studenten door middel van regelmatige feedback en voortgangseoordelingen. In tegenstelling tot traditionele toetsvormen met een directe zak/slaag beslissing, richt programmatisch toetsen zich op de ontwikkeling van de student. Volgens Van der Vleuten et al. (2018) wordt het toetsprogramma bij programmatisch toetsen als één geheel en doelbewust uitgedacht met daarbij de opleidingskwalificaties als uitgangspunt. Bij programmatisch toetsen wordt de voortgang van de student over een langere periode gevolgd. Beslissingen over het toekennen van studiepunten worden pas genomen aan het eind van een langere periode. In plaats van afzonderlijke toetsmomenten worden onderwijsactiviteiten en feedbackmomenten zoveel mogelijk geïntegreerd. Opdrachten, beroepsproducten, presentaties, uitkomsten van kennistoetsen, feedback van docenten, medestudenten en externe stakeholders worden beschouwd als informatieve ‘datapunten’ over het leerproces. Deze datapunten stellen de student in staat zelfsturend en reflecterend te zijn. Waarbij de student nadenkt waar die op dit moment staat in het leerproces en nadenkt over de stappen die nog genomen moeten worden om het leerdoel te bereiken. De verzamelde datapunten worden gebruikt om te beslissen en om te onderbouwen of een student wel of geen studiepunten krijgt toegekend. Hierbij wordt er holistisch en integraal besloten. Er wordt naar een totaalbeeld van alle datapunten gekeken. Dit zorgt voor een betrouwbaardere basis voor de uiteindelijke zak/slaag beslissingen door het verzamelen van meerdere datapunten van diverse beoordelaars.

De manier waarop kennis wordt gemonitord en beoordeeld bij programmatisch toetsen verschilt per opleiding en vormt een belangrijke

Een van de belangrijkste succesfactoren voor de implementatie van kennis binnen het concept programmatisch toetsen is de integratie van kennis en praktijk.

ontwerpkeuze. Opleidingen beslissen bewust hoe hun 'body of knowledge' wordt ingebed in het toetsprogramma (Blees, 2020). Sommige opleidingen kiezen ervoor om kennistoetsen buiten het concept van programmatisch toetsen te plaatsen met summatieve kennistoetsen die leiden tot een directe zak/slaag beslissing (Agricola et al., 2024). Andere opleidingen integreren kennis binnen het programmatisch ontwerp door een kennistoets als datapunt mee te nemen of kennis binnen een geïntegreerde beroepsopdracht te beoordelen en de beroepsopdracht als datapunt mee te nemen. Deze variatie toont aan dat het beoordelen van kennis binnen programmatisch toetsen een bewuste keuze is, met verschillende implicaties voor het leerproces en de beoordeling van studenten (Agricola et al., 2024). Figuur 1 laat zien dat de visie op kennis bepalend is voor de keuzes in het ontwerp van de rol van kennis bij het concept van programmatisch toetsen.

Probleembeschrijving

Programmatisch toetsen biedt continu inzicht in studentvoortgang, maar roept vragen op over de rol van kennis bij dit concept. Hoe

kan kennis effectief worden geïntegreerd, of moet deze juist losstaan van programmatisch toetsen?

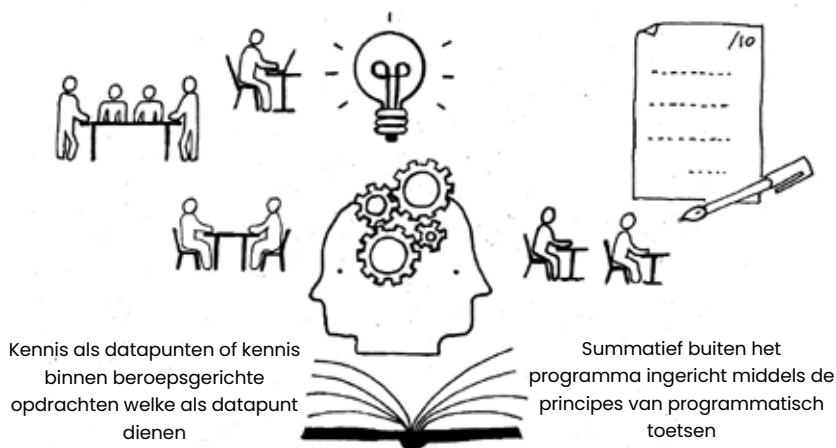
Ons eerste onderzoek, dat heeft geleid tot adviezen voor onze eigen opleidingen HR-ergo en HAN-mzk, toonde aan dat deze vraag ook bij andere opleidingen speelt. Dit heeft geleid tot dit artikel, waarin wij de volgende hoofdvragen beantwoorden: Hoe wordt er op dit moment binnen verschillende hogescholen in Nederland omgegaan met de rol van kennis bij het concept van programmatisch toetsen? Wat zijn de ervaringen en welke algemene lessen kunnen hieruit worden getrokken?

De centrale onderzoeksvragen hierbij zijn:

1. Wat is de rol van kennis bij programmatisch toetsen bij verschillende hogescholen?
2. Welke succesfactoren en dilemma's ervaren docenten bij het monitoren van en beslissen over kennis bij programmatisch toetsen?

Het beantwoorden van deze vragen biedt dieper inzicht in de huidige uitdagingen, maar

De rol van kennis bij programmatisch toetsen

Figuur 1. De visie op kennis is bepalend voor ontwerpkeuzes.

vormt ook een basis voor praktische aanbevelingen voor het verbeteren van het toetsproces rondom kennis bij programmatisch toetsen.

Onderzoeksmethode

Na de literatuurstudie zijn semigestructureerde interviews afgenomen met docenten van zeven verschillende opleidingen (zie tabel 1), waarbij Maximal Variation Sampling werd ingezet om een breed scala aan ervaringen te verzamelen.

De interviews waren gestructureerd rond de thema's: overgang naar programmatisch toetsen, uitdagingen, de visie op onderwijs en toetsing, kennistoetsing op dit moment, ervaringen met gemaakte ontwerpkeuzes, succesfactoren en dilemma's. De zeven hogescholen, die programmatisch toetsen toepassen, werden geïnterviewd via Microsoft Teams. De interviews duurden 45-60 minuten, werden opgenomen en automatisch getranscribeerd met behulp van Microsoft Teams en Amberscript. Na controle op juistheid volgde een thematische analyse van de transcripten in Atlas.ti. De codering verliep volgens de methode van open naar axiale codering. Member checking verzekerde de validiteit door de bevestiging van de geïnterviewden.

Resultaten

Hieronder worden overkoepelend enkele resultaten, over de verschillende opleidingen, zoals genoemd in tabel 1, beschreven. Hierbij

wordt de structuur van de onderzoeksvragen aangehouden.

Overkoepelende inzichten over de rol van kennis bij programmatisch toetsen

Binnen de geïnterviewde opleidingen wordt kennis op uiteenlopende manieren geïntegreerd en benaderd binnen het concept van programmatisch toetsen. Hierbij lijkt de algemene visie van de opleidingen te benadrukken dat kennis niet geïsoleerd staat, maar een cruciale basis vormt voor het toepassen van vaardigheden en het ontwikkelen van competenties in de praktijk.

Overkoepelende inzichten in succesfactoren bij de rol van kennis bij programmatisch toetsen
Een van de belangrijkste succesfactoren voor de implementatie van kennis binnen het concept programmatisch toetsen is de integratie van kennis en praktijk. Bij opleidingen zoals Ergotherapie, Mondzorgkunde en Mens en Techniek Zorgtechnologie wordt kennis niet als een op zichzelf staande component beschouwd, maar juist als een fundament voor praktijkgerichte opdrachten. Deze directe koppeling maakt kennis relevant en toepasbaar, wat de leerervaring van studenten versterkt en hen beter voorbereidt op de praktijk. Daarnaast speelt variatie in toetsvormen een belangrijke rol. Bij alle zeven opleidingen krijgen studenten de mogelijkheid om hun kennis op diverse manieren aan te tonen. Naast low-stakes "kennistoetsen" wor-

Tabel 1. Geïnccludeerde opleidingen.

Opleiding	Onderwijsinstelling
Ergotherapie	Hogeschool Rotterdam
Fysiotherapie	Hogeschool van Arnhem en Nijmegen
Mens en Techniek Zorgtechnologie	Hogeschool Rotterdam
Mondzorgkunde	Hogeschool van Arnhem en Nijmegen
Open ICT	Hogeschool Utrecht
Paramedische opleidingen ¹	Fontys Hogeschool

¹Hoewel de master Toetsdeskundige verschilt van de overige opleidingen wat betreft studenten (ouder, meer werkervaring) en het onderwijs (deeltijd), is deze keuze gemaakt vanwege de betrokkenheid van experts in het vakgebied. Dit wordt beschouwd als een mogelijke 'Best Practice'.

den praktijkgerichte assessments of reflectieve beroepsproducten ingezet, waardoor studenten een breder palet aan vaardigheden en kennis kunnen ontwikkelen. Een andere belangrijke succesfactor is actieve kennisverankering. Bij Ergotherapie en Mondzorgkunde wordt gebruikgemaakt van leerloops, herhaling en toepassing in authentieke situaties, wat ervoor zorgt dat studenten kennis langdurig kunnen behouden. Door de stof steeds opnieuw te verwerken en in verschillende contexten toe te passen, wordt kennis beter verankerd en kunnen studenten deze effectief inzetten in de praktijk.

Overkoepelende inzichten in dilemma's bij de rol van kennis bij programmatisch toetsen

Bij opleidingen zoals Fysiotherapie en Master Toetsdeskundige wordt de betrouwbaarheid en validiteit van kennistoetsen ter discussie gesteld, vooral wanneer deze thuis worden afgenomen of niet goed aansluiten op de leerdoelen. Wat hierop aansluit is de balans tussen parate en toepasbare kennis. Bij opleidingen zoals Fysiotherapie en Mondzorgkunde wordt benadrukt dat een basisniveau van parate kennis essentieel blijft, ondanks de mogelijkheid om hulpmiddelen tijdens deze momenten te gebruiken. Dit spanningsveld tussen “weten” en “opzoeken” vraagt om zorgvuldige overwegingen. De variatie en holistische beoordeling van kennis biedt kansen, maar kent ook beperkingen. Hoewel flexibele toetsvormen, zoals performance assessments en beroepsproducten, studenten verschillende manieren bieden om hun kennis te tonen, blijft het lastig om een compleet en objectief beeld te krijgen van hun kennisontwikkeling. Daarnaast is het evenwicht tussen theoretische onderbouwing en praktische toepasbaarheid een aandachtspunt.

Conclusie

Hieronder wordt per onderzoeksvraag een conclusie gepresenteerd, gebaseerd op de inzichten uit de zeven interviews.

De rol van kennis bij programmatisch toetsen

Alle hogescholen benadrukken het belang

Geïntegreerde toetsing benadrukt de relevantie van kennis in de beroepspraktijk, maar kan leiden tot minder zicht op specifieke kennisniveaus. Losse kennistoetsen bieden meer focus op parate kennis, maar sluiten minder goed aan bij de holistische benadering van programmatisch toetsen.

van toetsing zonder directe zak/slaag beslissing, waarbij de nadruk ligt op het begeleiden en ondersteunen van studenten tijdens het leerproces in plaats van alleen het meten van prestaties. Door een mix aan datapunten, zoals voorbereidingsopdrachten, kennisclips, verwerkingsopdrachten, gesprekken en voortgangstoetsen, wordt kennis in praktische situaties geïntegreerd. De opleidingen die momenteel

gebruik maken van kennistoetsen zetten deze in als middel om de basiskennis van studenten te evalueren. De nadruk hiervan ligt op het toepassen van deze kennis in praktijkgerichte situaties en het ontwikkelen van vaardigheden voor kritisch en probleemoplossend denken. Het leerproces wordt dus gezien als een continu proces waarin studenten voortdurend nieuwe kennis opdoen, reflecteren op hun leerervaringen en hierdoor zichzelf blijven ontwikkelen.

Succesfactoren bij de rol van kennis bij programmatisch toetsen

De zeven geïnterviewde hogescholen zien verschillende succesfactoren bij het toetsen van kennis bij programmatisch toetsen. De geïntegreerde aanpak, waarbij kennis direct in praktijksituaties wordt toegepast, benadrukt de relevantie voor het werkveld.

Dilemma's bij de rol van kennis bij programmatisch toetsen

De belangrijkste dilemma's bij de rol van kennis bij programmatisch toetsen liggen niet zozeer in het beoordelen van kennis zelf, maar in de implementatie van kennis bij dit onderwijsconcept. Uit ons onderzoek blijkt dat deze uitdagingen vooral betrekking hebben op het omgaan met tijdsbeperkingen, het effectief voorbereiden van studenten op de overstap naar een nieuw onderwijs- en toetsconcept, en het integreren van kennis binnen een holistisch toetsprogramma.

Concreet zien we dat deze zeven opleidingen verschillende keuzes maken in de positionering van kennis bij programmatisch toetsen. Sommige opleidingen integreren kennis binnen andere datapunten, zoals beroepsopdrachten of reflecties, terwijl anderen ervoor kiezen om kennis als losstaand datapunt te toetsen. Beide keuzes hebben implicaties: geïntegreerde toetsing benadrukt de relevantie van kennis in de beroepspraktijk, maar kan leiden tot minder zicht op specifieke kennisniveaus. Losse kennistoetsen bieden meer focus op parate kennis, maar sluiten minder goed aan bij de holistische benadering van programmatisch toetsen.

Aanbevelingen

Op basis van de conclusies worden gerichte aanbevelingen geformuleerd om bewuste keuzes te maken over de rol van kennis bij programmatisch toetsen.

Datapunten rondom kennis dienen niet alleen als one shot approach om voortgang te monitoren, maar vooral als leermomenten waarbij studenten waardevolle feedback over hun kennis ontvangen om hun leerproces verder te verdiepen en richting te geven. Kennis zou in praktijkgerichte situaties beter geïntegreerd mogen worden zodat de relevantie en toepasbaarheid van kennis kan worden geborgd:

- Zorg voor voldoende herhaling en integratie van kennis. Door regelmatig terug te komen op eerdere onderwerpen en/of thema's en deze te integreren, kunnen studenten een dieper begrip ontwikkelen en de kans krijgen om kennis op te bouwen en te versterken.
- Er zou meer integratie van kennis en praktijk mogen zijn. Dit kan worden bereikt door het ontwerpen van opdrachten en projecten die studenten uitdagen om theoretische concepten toe te passen in realistische situaties of kennis in praktijkopdrachten te beoordelen.
- Continu evalueren en aanpassen: Toets regelmatig de effectiviteit van het toetsprogramma en de positionering van kennis. Gebruik input van zowel studenten als docenten om het proces verder te verbeteren.

Concluderend is het antwoord op onze hoofdvragen: "Hoe wordt er op dit moment binnen verschillende hogescholen in Nederland omgegaan met de rol van kennis bij het concept van programmatisch toetsen? Wat zijn de ervaringen en welke algemene lessen kunnen hieruit worden getrokken?" dat binnen de zeven door ons geïnterviewde opleidingen kennis bij programmatisch toetsen het meest effectief wordt benut wanneer deze wordt geïntegreerd met andere datapunten, zoals

praktijkgerichte opdrachten en reflectieve producten. Dit sluit aan bij de holistische visie van programmatisch toetsen en stimuleert het toepassen van kennis in relevante contexten. Succesfactoren voor de toepassing van kennis zijn onder andere de koppeling tussen kennis en praktijk, evenals het gebruik van herhaling om kennis te verankeren. Tegelijkertijd zijn er uitdagingen, zoals de balans tussen parate en toepasbare kennis en de afstemming van toetsvormen op leerdoelen. Onderwijsinstellingen moeten bewuste keuzes maken over de rol van kennis in hun toetsprogramma's, waarbij deze keuzes in lijn moeten zijn met de onderwijs- en toetsvisie van de opleiding, om een leeromgeving te creëren waarin kennis en professionele ontwikkeling centraal staan.

Tot slot

Dit onderzoek biedt waardevolle inzichten in de rol van kennis bij programmatisch toetsen, gebaseerd op zeven opleidingen van vier hogescholen. Het is van belang bij het interpreteren van de resultaten, conclusies en aanbevelingen dat er sprake is van een beperkte omvang. Hoewel de tijd en omvang van het onderzoek als beperkingen worden gezien, heeft het gebruik van semigestructureerde interviews en member checking bijgedragen aan de betrouwbaarheid van de resultaten. Tegelijkertijd blijft de interpretatie van vragen en antwoorden een potentieel risico.

De uitkomsten van dit onderzoek bieden handvatten voor opleidingen die overwegen programmatisch toetsen te implementeren. Het benadrukt het belang van een duidelijke visie op kennis en de noodzaak om deze visie af te stemmen op de onderwijs- en toetsprincipes van de opleiding. Dit sluit aan bij bredere inzichten in het ontwerp en de toepassing van programmatisch toetsen.

Een vervolgonderzoek kan zich richten op een grotere en meer diverse groep deelnemers, inclusief opleidingen buiten hogescholen, om de bevindingen verder te verdiepen en te

verrijken. Deze stappen kunnen bijdragen aan een nog beter begrip van de rol van kennis bij programmatisch toetsen en de toepassing ervan in verschillende onderwijscontexten.

Over de auteurs

Dit artikel is geschreven door Mieke van Eenbergen en Cheryl van Ierland, beiden betrokken bij onderwijs- en toetsontwikkeling binnen hun opleidingen en beide tweedejaarsstudenten van de master Toetsdeskundige aan de Fontys Lerarenopleiding Tilburg. Het artikel is gebaseerd op hun adviesrapport voor de master, opgesteld onder begeleiding van Liesbeth Baartman.

Geïnteresseerden in het adviesrapport kunnen contact opnemen met de auteurs. Het rapport biedt aanvullende informatie en kan nuttig zijn voor opleidingen die vergelijkbare uitdagingen hebben bij het bepalen van de rol van kennis bij programmatisch toetsen. ■

Referenties

- Agricola, B., De Vos, M., Baartman, L., & Van Schilt-Mol, T. (2024). *Naar een nieuwe balans in toetsfuncties: Van formatief en summatief naar een continuum van beslissingen*. NRO Review Studie. <https://doi.org/10.13140/RG.2.2.30798.64324>
- Baartman, L., & Prins, F. (2023). Kwaliteit van toetsprogramma's. In: H. van Berkel, A. Bax, D. Joosten-ten Brinke, K. Beekman, & T. van Schilt-Mol (Red.), *Toetsen in het hoger onderwijs* (pp.53-66). Houten: Bohn Stafleu van Loghum.
- Billett, S. (2014). *Integrating learning experiences across tertiary education and practice settings: A sociopersonal account*. Educational Research Review, 12, 1-13.
- Bijlsma, N., Schaap, H., & de Bruijn, E. (2016). *Students' meaning-making and sense-making of vocational knowledge in Dutch senior secondary vocational education*. Journal of Vocational Education and Training, 68(3), 1-17

- Blees, G. (2020). *Handreiking inrichten programmatisch toetsen*. Utrecht: Hogeschool Utrecht.
- Chan, S. (2015). Apprentices' learning of occupationally informed practical judgment. *Vocations and learning*, 8(3), 335-351
- Goos, L. (2019). *Programmatisch Toetsen: Waarom en wat is de ervaring in de praktijk?* OAB Dekkers. Geraadpleegd op 28 februari 2020 via <https://oabdekkers.nl/2019/11/05/programmatisch-toetsen/>
- Guile, D. (2014). *Professional knowledge and professional practice as continuous recontextualisation*. In: M. Young & J. Muller (Eds.), *Knowledge, expertise and the professions*. Routledge
- Kneyber, R., Devid, V., & Sluijsmans, D. (2021, juni 30). *Programmatisch toetsen: evidence-informed, maar niet zonder buikpijn*. Toetsrevolutie.
- Peeters, W., & Zitter, I. (2024). Het ontwerpen van een curriculum volgens de principes van programmatisch toetsen (p. 76). In T. van Schilt-Mol & L. Baartman (Red.), *Programmatisch toetsen: een verdieping*. Boom.
- Van der Vleuten, C., Schuwirth, L., Driessen, E., Dijkstra, J., Tigelaar, D., Baartman, L., & Van Tartwijk, J. (2012) A model for programmatic assessment fit for purpose. *Medical Teacher*, 34:3,
- Van der Vleuten, C., Schut, S. & Heene-man, S. (2018). Programmatisch toetsen als motor voor professioneel leren in het hoger onderwijs. In D. Sluijsmans en M. Segers (Red.), *Toetsrevolutie. Naar een feedbackcultuur in het hoger onderwijs*. Culemborg: Phronese
- Van Schilt-Mol, T., Baartman, L., de Jong, L., Biemond, I., Swanenberg, A., & Jakobs, L. (2024). Uit de praktijk: Misconcepties bij programmatisch toetsen. In T. van Schilt-Mol & L. Baartman (Red.), *Programmatisch toetsen: Een verdieping*. Boom.
- Van Oers, B. (1998). From context to contextualizing. *Learning and Instruction*, 8, 473-488.

Gesignaleerd

Opinie: Er bestaan al toetsen die alle leerlingen in hun ontwikkeling volgen en wél handvatten geven

Ewald Vervaeke in De Volkskrant 7 februari 2025, 14:00

Normgerelateerde toetsen zeggen alleen iets over het afwijken van het klasgemiddelde.

Maar er bestaat wel degelijk handvatten voor het onderwijs om kinderen anders te toetsen, stelt Ewald Vervaeke.

Erik Meester, Sarah Bergsen en Karen Heij schetsen in hun opiniestuk het verschil tussen twee soorten toetsen. In gangbare toetsen wordt een gemiddelde bepaald en wordt elke leerling daartegen afgezet: normgerelateerde toetsen. In minder gangbare toetsen wordt elke leerling in zijn/haar (voortaan 'zijn') eigen recht bekeken naar wat hij beheerst en waar hij nog aan moet werken: criteriumgerelateerde toetsen.

Lees verder op: <https://www.volkskrant.nl/columns-opinie/opinie-er-bestaan-al-toetsen-die-alle-leerlingen-in-hun-ontwikkeling-volgen-en-wel-handvatten-geven~b72d40de/?referrer=https%3A%2F%2Fwww.bing.com%2F>

Grip op de woordenschat van studenten: met de Academische Woordenschattoets

Woordenschat is een belangrijke voorspeller voor studiesucces. Maar hoe weet je waar jouw studenten staan? Met de Academische Woordenschattoets (AWT) van Cito kun je meten of studenten genoeg kennis hebben van academische woorden. Studenten en docenten hebben zo snel en duidelijk in kaart wat er goed gaat en wat er beter kan.

**Ontdek de kracht van
de AWT op het NVE congres
op dinsdag 11 maart**

- ✓ Neem deel aan onze **presentatie** van 11.30 tot 12.25 uur in de Theaterzaal in De Bogerd in Druten
- ✓ Tref ons bij onze **congresstand**
- ✓ Check onze website **cito.nl/awt**

